

humanitarni most

Ako želite da pomognete ljudima u nevolji i budete sigurni da će vaša donacija stići do onih kojima je namenjena, uključite se u jednu od stalnih akcija Humanitarnog mosta

PRIČA O IZBEGLIČKOJ GOLGOTI SAMOHRANE MAJKE SA PETORO DECE IZ SELA LEBANE KOD PRISTINE STIGLA DO HUMANISTA IZ ČIKAGA

Hoće li san o kući postati java?

TRAJNA BRIGA

Priča o zloj sudbini Radojke Gajić i njene dece stigla je do Nenada Radovanovića u Čikago, a potom i ostalih članova "Bo-

■ **"Božur" pokreće akciju za stambeno zbrinjavanje Radojke Gajić čijem je suprugu Valentiju srce prepuklo od tuge samo mesec i po nakon proterivanja sa Kosova**

Teško breme koje na svojim plećima nosi Radojka Gajić, samohrana majka petoro dece sa Kosmeta, već je lakše. Samo saznanje da je priča o njoj stigla do zemljaka okupljenih u Humanitarnoj organizaciji "Božur" u Čikagu, svetlost je na kraju tunela, dugog devet godina. Tada su je zadesile dve nesreće. U jednom trenu ostala je bez svega što je godinama stvarala, a samo mesec i po kasnije i bez muža Valentija.

Posle povlačenja vojske i policije sa Kosmeta, Radojka je sa svojim životnim izabranikom i petoro dece, krenula iz sela Lebane, udaljenog samo sedam kilometara od Pristine, u neizvesnost, da spasavaju živote.

- Taj dan nikada neću moći da zaboravim - priča nam sa suzama u očima Radojka Gajić, koja danas sa decom živi u tuđoj kući na peri-

feriji Kuršumlje. - U izbeglištvu, ili progonstvo, krenuli smo 14. juna 1999. godine. Zastavili smo se u Beoljinu, gde nam je rođak dao jednu sobu dok se ne snađemo.

Ali, da jedna nevolja ne ide sama, potvrdilo se i u slučaju ove napaćene porodice. Samo mesec i po dana po napuštanju Kosmeta, Valentiju je pozlilo. Prebačen je u prokupačku bolnicu, gde je posle dva dana umro. Izdalo ga srce. Sahrnili su ga u selu Mekuljane, daleko od večne kuće njegovih predaka.

Tada je za Radojku Gajić počeo hod po mukama. Sa petoro dece došla je u selo Krčmare, gde je jednu sobu delilo 12 duša. Tu je ostala skoro pet godina, a onda je sa decom prešla u Kuršumlju. Iznajmili su jednu nedovršenu kuću, jer za bolji smeštaj nemaju para.

Dvoje Radojkine dece, posle završetka srednje škole, upisali su studije. Sin Nikola je na drugoj godini psihologije i u indeksu su mu sve same desetke, a ćerka Nataša je prva godina Filozofskog fakulteta u Kosovskoj Mitrovici. I ona je ovih dana, pre ispitnog roka, dobili prvu desetku.

- Deca su mi odlični đaci i studenti. Milena je završila Ekonomsku školu i želela bi da studira ekonomiju. Miljana završava drugu godinu Ekonomske škole, a Gordana šesti razred osnovne. Da imam bilo kakav siguran prihod, bilo bi mi kudikamo lakše. Nažalost, muž je umro i nije dočekao penziju, a ja imam vrlo malo staža, pošto sam

DEVET GODINA HODA PO MUKAMA: Radojka Gajić sa decom

posle rođenja trećeg deteta bila primorana da napustim posao...

Briga i muke na pretek. Da je zdravlje služi, pa ni po jada. Boluje od retkog oblika reumatizma. Bila i na bolničkom lečenju, ali bez vidnijeg poboljšanja. I pored toga, prinuđena je da obavlja neke sezonske poslove. Radi i u hladnjači, gde zaradi

taman toliko da jednom mesečno pokrije putne troškove Nikoli i Nataši od Kosovske Mitrovice do Kuršumlje i natrag.

Dok razgovaramo, dolazi Radojkin dever Draško Gajić. I on je izbegao sa Kosova i Metohije. Priča o teškom detinjstvu svog brata Valentije. Seća se njegove ženidbe, snage i odricanja da u selu Lebane napravi lepu kuću. Ona više ne postoji, opljačkana je i sravnjena sa zemljom.

- I kad bismo hteli, nemamo gde da se vratimo. Ovde smo pod tuđim krovom, u nedovršenoj kući bez vode i

najosnovnijih uslova za život. Kako živimo, samo mi znamo. Da me nije spopala bolest, čini mi se, bilo bi mi lakše. Na lekovima sam, nešto dobijem na recept, a većinu kupujem.

Radojka Gajić veli da je najviše muče dva problema, veća i od njene bolesti. Kako da dođe do sopstvene kuće i para da od jeseni može i treće svoje dete, Milenu, da isprati na studije?

Odgovor na prvo očekuje od "Božura" iz Čikaga. U Upravi ove organizacije u toku su dogovori o stambenom zbrinjavanju Gajića.

D. JANOLIĆ

žura" koja je već udomila dve porodice kosmetičkih Srba.

- Ne znam kojim putem su u Čikagu saznali za muke moje sestre Radojke i njene dece, ali radujem se što postoji spremnost da se reši veliki problem jedne čestite i napaćene porodice - kaže nam Radojkin brat Milisav Stefanović.

"Božur" ovih dana pokušava da animira ljude dobre volje da se u najkraćem roku sakupe sredstva i stambeno zbrine porodica Radojke Gajić.

"Božur" poziva zemljake da se uključe u akciju

Krava - hraniteljka

- Jedna strana humanitarna organizacija kupila nam je prošle godine kravu i nešto stočne hrane. Krava je hraniteljka moje dece. Imaju mleka i sira, tek toliko da i to ne kupujemo. Hranimo je travom i biće dobro dok je još ima. Za jesen i zimu moraćemo da kupimo seno i nešto zobi - priča Radojka.